Prve pahulje snijega počele su se spuštati na grad. Stigla je zima.

Dječak je gledao kroz prozor namrštena lica. Dolaskom zime i snijega opet će u njegovoj patroli početi pričati o odlasku u Zagreb po Betlehemsko svjetlo i proslavi Božića.

Bojan, Stjepan, Ana, Marija i ostali stalno bi puštali božićne pjesme i veselili se poklonima, Betlehemskom svjetlu, druženju s izviđačima iz cijele Hrvatske u Zagrebu kada bi se okupili pred zagrebačkom katedralom.

On je imao svoje razloge zašto ne voli te dane. Bio je samo jednom u Zagrebu na Betlehemskom svjetlu još kao poletarac. Od tada do danas pamti situaciju kada je trebao otpjevati jednu božićnu pjesmu i to pred kamerama, ali je zbog straha zablokirao i samo promucao nekoliko riječi.

Od tada je mrzio te dane. Već je šest godina za redom uspješno sprječavao da njegova patrola ide u Zagreb po Betlehemsko svjetlo.

Navukao je izviđačku košulju, šal, kapu i rukavice i krenuo prema izviđačkom domu gdje je morao održati patrolni sastanak, spreman još jednom spriječiti svojoj patroli odlazak u Zagreb.

***

- Evo ga! Stiže naš predvodnik!!! Ej, stigla nam je zima, znači bliži se Božić, a time i Betlehemsko svjetlo!!! – povikao je mali mršavi dječačić kovrčave kose.

- Bojan je u pravu. Trebali bi ove godine sudjelovati na Betlehemskom svjetlu. - s nešto manje euforije u glasu obratio se predvodniku stariji dječak.

- Ove godine bi trebalo biti najviše izviđača do sada. Iz Osijeka, Bjelovara, Kutine, Trogira, Splita, Pule i drugih gradova dolaze u Zagreb. – nadovezala se jedna djevojčica iz patrole.

- Molim vas, izvadite svoje quipose! Tema današnjeg sastanka je livadno cvijeće. – odrješito je naredio dječak ne mareći za želje svojih članova.

- Ali, to nije fer. Vani pada snijeg, a mi ćemo raditi livadno cvijeće koje se radi u proljeće – suznih očiju izgovorila je Ana.

- Nema veze Ana. Pusti ga. Ići ćemo sigurno jednog dana. Neće ni on vječno biti vođa patrole. – Stjepan je tješio Anu.

- Ali, ja jesam vaš vođa patrole i ja za razliku od vas imam završen tečaj za vođu patrole što znači da mene slušate. Ponavljam! Naslov je livadno cvijeće. – završio je raspravu dječak.

***

Dječak se vratio kući. Otresao je snijeg s jakne, skinuo je odjeću, spremio izviđačku košulju i krenuo prema hladnjaku da si napravi nešto za jelo. Stalno su mu kroz glavu prolazila razočarana lica njegovih članova. Mala Ana se na kraju rasplakala i rekla da će odustati od izviđača jer ne želi više ići dok je on njihov vođa. Iako drugi nisu ništa rekli, činilo mu se da je i ostali podržavaju. Unatoč svemu, znao je da ne smije posustati. U izviđačima nema vremena za odlazak na Betlehemsko svjetlo. Radije će s njima tih dana ponoviti malo signalizaciju. Ionako im to najteže ide na natjecanjima.

***

Mrak je brzo pao, a dječaka je stigao umor. Ubacio je još pokoje drvo u peć kako bi mogao u toplini sobe utonuti u san. Tišina je preuzimala prostoriju. Još su se samo čule kazaljke starog sata koji je visio iznad vrata. Kazaljke su se polako približavale jedna drugoj i, u jednom trenutku su se spojile.

Bilo je točno dvanaest sati.

Tup –tup, pras – tras!

Nekakvi čudni zvukovi prekinuli su ritmičke tika – taka otkucaje sata.

- Ajde, Ivane i Jare, hodajte!
- Ariane, ne guraj se!
- Aaaaa! Udarila sam se u nešto!
- Tiho, Jase. Ne smije se probuditi prije nego što uđemo u prostoriju!
- Evo idu Sara i Kaja!
- Ljudi, jeste tu? Ja ništa ne vidim.
- Tu smo! Samo tiho.

Šest malih, zelenih čovječuljaka ušlo je u sobu kroz dimnjak. Imali su smiješno zašiljene cipelice, baš kao i uši. Crveno - bijele majice virile su im ispod zelenih jaknica.

Zelena boja njihovih odijela sada je bila pokrivena crnom bojom čađi koju su pokupili u dimnjaku. Ostavljali su dojam da se radi o jednoj dosta šeprtljavoj ekipi, ali dovoljno sposobnoj da svaki zadatak privedu kraju. Istina, na svoj čudan i često kompliciran način.

- Jesmo spremni? Hajdemo, ljudi. Sad već dobrano kasnimo. Santa Klodi neće biti zadovoljan ako ovo zabrljamo! – ohrabrivao je ostatak ekipe glavni zeleni čovječuljak, točnije čovječuljkica.
- Spremni, Kajo! – protisnuli su ostali zeleni čovječuljci.

***

Dječaka je probudila buka u sobi. Otvorio je oči i pogledao u smjeru odakle su dolazili sve glasniji zvukovi. Imao je što i vidjeti. Šest loptica koje su izgledale kao mali ljudi, kretalo se prostorijom. Zvukovi su dolazili od njih.

- Tko je to tamo? – povikao je u pravcu loptica.

- Mi smo SIH-ovi vilenjaci! – povikale su zelene loptice uglas.

- Ne znam što je to, ali me i ne zanima! Odmah da ste napustili moju sobu! – nastavio je vikati.

- Slušaj, momak. Dobili smo upute da danas moramo doći ovdje i da ćemo zateći jednog jako ljutog momka koji ne želi ići na Betlehemsko svjetlo. Naš zadatak je da ti pomognemo da promijeniš tu odluku kako bi ti i tvoja patrola sudjelovali u ovoj akciji. – pokušala je glavna vilenjakinja uvjeriti dječaka.

- Ali, ja to ne želim! I mojoj patroli to nije potrebno. Imaju oni i pametnijih stvari od tog odlaska u Zagreb po Svjetlo. – nije se dao dječak.

- Dečko, nemoj vikati. Stvarno nije potrebno. Reci nam koji je tvoj problem, zašto ne želiš ići na Betlehemsko svjetlo i mi ćemo ti pomoći. – pokušao je urazumiti dječaka drugi vilenjak.

Dječak je primijetio da ispred njega stoji šest malih vilenjaka koji zapravo ne znaju kako se on zove jer mu se do sada nisu ni jednom obratili imenom. Prošlo mu je kroz glavu da oni možda osim informacije da on ne želi sudjelovati na Betlehemskom svjetlu, zapravo o njemu ne znaju ništa. Odluči odigrati na tu kartu.

- Znate li vi uopće kako se ja zovem i iz kojeg odreda i patrole dolazim?

Vilenjaci su pogledavali jedni druge. Zbunjenost na licu pokazala je da je dječak bio u pravu.

- Tko je trebao uzeti njegovo ime?
- Kajo, jesmo uopće dobili njegovo ime?
- Naravno da jesmo, ali tko ga je trebao zapamtiti?
- Znamo li bar iz kojeg je odreda?
- Dobro ljudi, znamo li mi uopće u kojem se gradu nalazimo?

Vilenjaci su se počeli međusobno prepirati ni ne primjećujući kako se dječak polako iskrada iz sobe. U ruci je nosio svoju odredsku uniformu i patrolnu zastavu. Kada je stao na izlazna vrata, obratio se vilenjacima:

- E pa dragi moji zbunjeni vilenjaci, vi nemate pojma tko sam ja niti iz kojeg odreda dolazim tako da ja sada odoh, a vi uvjeravajte nekog drugog jer nikada ne ćete saznati tko sam ja!

Vrata su se zalupila, a iza vrata dopirao je samo dječakov pobjednički smijeh.

***

Vilenjaci su se još jedno vrijeme gledali u čudu.

- Što ćemo sad? – upitala je glavna vilenjakinja.

- Santa Klodiju se ne smijemo obratiti za pomoć jer će shvatiti da smo opet zabrljali.

- Uzeo je svoju košulju i patrolnu zastavu tako da ne možemo vidjeti odakle dolazi.

- Kako ćemo naći izviđača kojemu ne znamo ime, niti ime odreda, ni ime patrole iz koje dolazi?

- Ljudi, stanite! Mislim da nije sve gotovo! Mogli bi tražiti pomoć svih izviđača u Hrvatskoj! – poviče jedna vilenjakinja.

- Kako? – upitaše ostali.

- Bliži se akcija „Božićni vilenjaci SIH-a“. Mogli bismo dati zadatak svim patrolama, jatima, čoporima, klubovima i odredima da pošalju jedni drugima poklone. Jednog će sigurno primiti i taj dječak. Poklon bi trebao sadržavati nešto što će uvjeriti tog dječaka da je Božić lijep blagdan i da je Betlehemsko svjetlo super akcija.

- Super! Ali, daj još malo više detalja. Kako da ga uvjerimo? – upita glavna vilenjakinja.

- Sjećate se one priče kada onaj starac ne voli Božić pa mu dođu tri duha Božića i uvjere ga da je Božić zapravo predivan. To bismo mogli i mi. Samo što ćemo mi dati zadatak ekipama da šalju svoje božićne duhove.
  Recimo, svaka ekipa složi mali poklon. Poklon mora sadržavati tekst u kojemu će napisati kako se Božić slavio, slavi i kako će se slaviti u njihovom odredu, gradu i zavičaju. Naprave nekakve darove koji će podsjećati na prošla vremena ili poklone koji se danas darivaju. A mogu i sami smisliti što će se, po njihovom mišljenju, darivati u budućnosti.

- Mogli bi i ubaciti sliku svoje patrole, jata ili čopora da izgleda kao da su došli iz prošlosti ili budućnosti! – počeli su se nadovezivati ostali vilenjaci.

- Zvuči kao da bi moglo pomoći. Ako poklon bude dobar, a tekst uvjerljiv, dečko bi mogao promijeniti svoj stav prema Božiću, a time i prema Betlehemskom svjetlu.

- Ok. Pokušat ćemo. – završila je raspravu glavna vilenjakinja.

Dragi izviđači,

ako ste pročitali priču, znate u koje smo se probleme uvalili.

Kreće aktivnost „Božićni vilenjaci SIH-a“.
Ove godine imat ćemo posebnu misiju. Moramo pronaći dečka iz priče koji ne voli Božić. Kako nemamo ni njegovo ime ni njegovu adresu, a znamo da je izviđač, odlučili smo svim izviđačima poslati poklon. Točnije, to ćete učiniti vi tako što ćete darivati jedni druge, a mi ćemo vam pomoći kako bi to sve prošlo uspješno.
Jedan takav poklon sigurno će doći i u ruke dječaka iz priče. Baš iz tog razloga, poklon mora sadržavati božićnu čaroliju koja će uvjeriti dječaka da je Božić i Betlehemsko svjetlo nešto lijepo.

Pa evo kako nam možete pomoći:

- Prijavite svoju jato, čopor, patrolu, klub za sudjelovanje u akciji „Božićni vilenjaci SIH–a“ Prijavnica vam se nalazi u privitku. **Popunjenu prijavnicu pošaljite do 30. studenoga 2016. na e-mail adresu vilenjaci@sih.hr**

- Odmah nakon prijave krenite sa sljedećim zadacima. Ne morate čekati povratnu informaciju tj. adresu na koju ćete slati poklon.

- Upoznajte radnju priče Charlesa Dickensa „Božićna priča“. U nekim izvorima zove se još i „Božićna pjesma“ ili „Božićni duhovi“. Inspirirano ovom pričom snimljeno je nekoliko filmova i crtanih filmova. Možete organizirati zajedničko gledanje filma ili crtića u vašim izviđačkim prostorijama. Ako ne možete organizirati filmsku večer, organizirajte književnu čajanku na kojoj ćete čitati ili prepričavati ovu priču.

- Ako ste uspješno proveli prethodni zadatak, upoznati ste s Božićnim duhovima. Oni su jako važni za sadržaj vašeg poklona. Vaš poklon treba sadržavati upravo božićne duhove prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

- Ako vam još nije baš jasno, evo i uputa što bi poklon trebao sadržavati:

  Božićni duh prošlosti

  - Napišite priču o tome kako se u vašem odredu, gradu ili zavičaju slavio Božić prije.
  - Izradite, napravite, kreirajte igračku kakvu su nekada ljudi poklanjali jedni drugima.

  Božićni duh sadašnjosti

  - Napišite kako ćete ove godine provesti akciju Betlehemsko svjetlo i obilježiti blagdanske dane u vašem odredu.
  - Osmislite, izradite, kreirajte božićne ukrase kojima ćete urediti vaše prostorije ove godine u vrijeme božićnih praznika.

  Božićni duh budućnosti

- Izradite fotografiju svoga jata/čopora/patrole/kluba kao da ste stigli iz budućnosti. Možete se obući u odjeću kako zamišljate da će se nositi u budućnosti, a potom fotografirati ili pomoću kompjuterskih programa učiniti vašu fotografiju da izgleda kao ste npr. u 2060. godini.
- Osmislite, izradite i kreirajte igračku ili spravicu budućnosti. Oslobodite vašu kreativnost i zagledajte se u budućnost. Kako će se raditi o nečemu što još nitko nije vidio (osim vas), slobodno priložite i pojašnjenje o čemu se radi.

REZIME POKLONA:

- priča o tome kako se slavio Božić
- jedna igračka iz prošlosti
- tekst o tome kako ćete obilježiti blagdane ove godine u vašem odredu
- nekoliko božićnih ukrasa kojim ćete ukrasiti prostorije ove godine
- jedna igračka ili neka izmišljena spravica koja dolazi iz budućnosti
- fotografija vašeg jata/čopora/patrole/kluba kao da ste stigli iz budućnosti.

(broj igračaka iz prošlosti i budućnosti može biti i veći od gore navedenog)

Vjerujem da vam je sada puno jasnije što treba sadržavati poklon. Dok vi sve to lijepo složite, mi ćemo vam poslati adresu na koju ćete slati vaše darove.

Potrudite se da vaš poklon bude što originalniji kako bi dječak iz naše priče na kraju ipak promijenio svoje mišljenje o Božiću.

Ali ne samo dječaka iz naše priče. Svojim poklonima razveselite vaše izviđačke prijatelje iz drugih dijelova Hrvatske. Neka taj poklon bude početak jedne lijepe priče između vašeg jata/čopora/patrole ili kluba i onoga kome budete slali poklon.

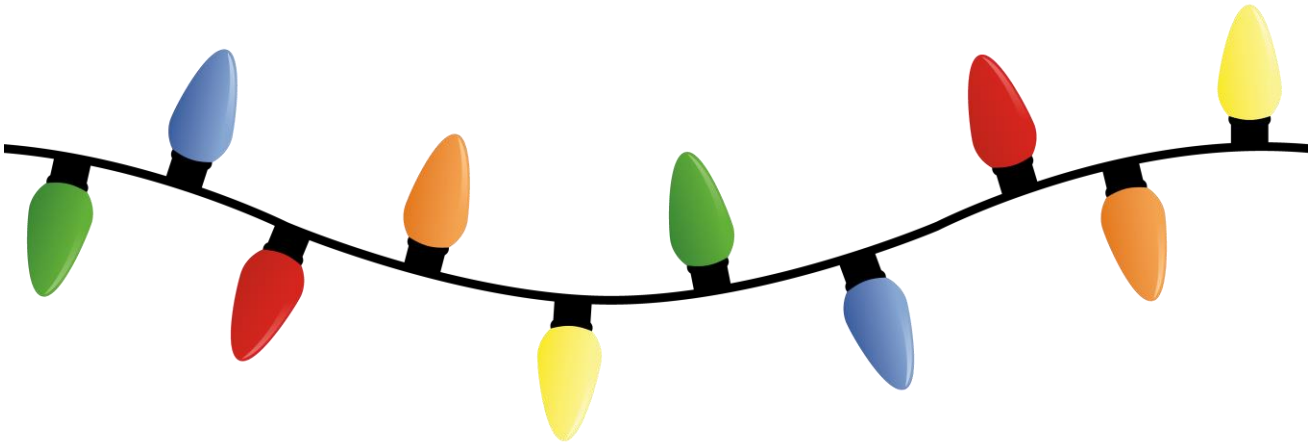

pozdravljaju vas vaši Vilenjaci SIH-a